

ning af et lokalplanforslag kun gælder i højest ét år. Dette svarer til varigheden af den foreløbigt bindende virkning af et forslag til byplanvedtægt, jfr. byplanlovens § 8, idet man dog ikke har ment det påkrævet — som i den nævnte lovbestemmelse — at åbne mulighed for en forlængelse af denne virkning i yderligere 6 måneder. Hvis miljøministeren bringer indkaldebeføjelsen i § 28 i anvendelse, suppleres stk. 3 imidlertid af ministerens beføjelse efter § 28, stk. 2.

Til § 23.

Den almindelige offentliggørelse af forslag til byplan- og bygningsvedtægter er i den gældende lovgivning kun ledsaget af et krav om individuelle underretninger, når det drejer sig om forslag til byplanvedtægter. I disse tilfælde skal underretning gives i anbefalede breve til grundejerne og panthaverne i de ejendomme, der er omfattet af vedtægtsforslaget, jfr. byplanlovens § 7, stk. 1. Underretningen skal efter den nævnte lovbestemmelse kun indeholde oplysning om, at et vedtægtsforslag, der omfatter den pågældende ejendom, er fremlagt til offentligt eftersyn, og i praksis indeholder disse meddelelser ikke andre oplysninger end dem, der fremgår af den offentlige bekendtgørelse.

De gældende regler om individuelle meddelelser om et fremlagt vedtægtsforslag er utilfredsstillende.

I nogle henseender må meddelelserne betegnes som overflødige. Således er det siden 1938 kun forekommet i ganske få tilfælde, at en panthaver har fremsat indsigelse mod et forslag til byplanvedtægt. Kravet om, at meddelelserne skal gives i anbefalede breve, må endvidere bedømmes som mindre rimeligt, da der kun vanskeligt vil kunne opstå spørgsmål, hvor et sådant bevis for meddelelsens afgivelse må føres.

I andre henseender er de gældende regler utilstrækkelige. De omfatter ikke underretning til hverken beboelses- eller erhvervslejere i ejendomme, som er beliggende i vedtægtsområdet. De omfatter heller ikke underretning til personer, der har bopæl uden for vedtægtsområdet, selv om vedtægtens bestemmelser kan have betydelige virkninger for dem. Offentlige myndigheder underrettes kun, hvis de er ejere af eller indehavere af tinglyste rettigheder i de af forslaget omfattede ejendomme. Endvidere er indholdet af de individuelle meddelelser almindeligvis lidet oplysende.

I det oprindelige lovforslags § 18 var den gældende ordning foreslået ændret ret væsentligt. Det blev således foreslået, at individuel underretning om lokalplanforlaget offentliggørelse skulle gives til både ejerne og lejere (eventuelt også omliggende

ejendommens ejere og lejere), til foreninger o. lign. (efter deres anmodning) og til visse myndigheder. Det blev endvidere foreslået, at den i § 21, stk. 1, nævnte kortfattede beskrivelse af lokalplanforlagets indhold og af planens retsvirkninger samt en eventuel mindretalsudtalelse, jfr. § 21, stk. 2, skulle følge med de individuelle underretninger. Selvfølgelig skulle imidlertid kun sendes til myndighederne.

I forhold til gældende ret indebar det oprindelige lovforslag en opgivelse af kravet om anbefalede breve og af kravet om individuel underretning af panthavere og andre indehavere af tinglyste rettigheder i de af forslaget omfattede ejendomme. I øvrigt ville det oprindelige lovforslag medføre en ganske betydelig udvidelse af den kreds, der skal underrettes individuelt, til at omfatte også lejere, visse foreninger o. lign. og visse myndigheder. Endvidere skulle de individuelle underretninger indeholde flere oplysninger end efter gældende ret.

Ikke mindst til det oprindelige lovforslags § 18 er der fremkommet mange reaktioner under den almindelige debat og under de af miljøministeriet førte forhandlinger om lovforslaget.

Der har vist sig almindelig tilslutning til de foreslåede begrænsninger i forhold til den gældende ordning for partielle byplanvedtægter.

Der har også været almindelig accept af forslaget om, at de individuelle underretninger skal være mere oplysende, end det normalt har været tilfældet hidtil. Enkelte af kommuneforeningernes studiekredse har dog anset den gældende ordning i så henseende for tilfredsstillende.

Derimod har den foreslåede afgrænsning af, hvem der skal underrettes, mødt betydelig kritik fra kommunalt hold, men omvendt tilslutning fra forskellig anden side, bl. a. fra erhvervsorganisationerne.

Kommunernes Landsforening har ikke villet vende sig mod princippet bag det oprindelige lovforslags § 18, men har henledt opmærksomheden på de administrative konsekvenser af den forøgede underretningspligt for kommunerne, især som følge af kravet om underretning til lejere. Undersøgelsen i enkelte udvalgte kommuner af de administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget har vist, at kravene i det oprindelige lovforslags § 18 må antages at ville medføre ret betydelige merudgifter for de større kommuner i forhold til den gældende ordning. Det er især kravet om underretning til lejere, som vil få disse konsekvenser.

På denne baggrund foreslås nu i § 23 i nærværende lovforslag nogle ændringer i forhold til det oprindelige lovforslag. Ved disse ændringer er det